

NA ZÁPAD JE CESTA DLOUHÁ - 3.

Stáda, 22 duben 2020

Po páteční jezdě do Toronta se o nás i s Ávagravá; Jana starala jako o vlastní. Povědali jsme si dlouho do noci. Jana opustila rodné ÁEechy kráice po páteční chodu áeovoboditelá v roce 1968. Ve vědny si vystála frontu u kanadské ambasády a za dva měsíce odletěla do Toronta. Bylo jí 18 let. Pracovala v jakémsi nábl salonu, kde dýmám malovala obová, nehtáky, plácala na obličej vjelijak masky. Těte den na jeho pobytu pod jejími kády dly pátesla z práce 150 dolarů, Áe nám to jedna zákaznice poslá. Nebyl jsem u toho, ale mám dojem, Áe náj pátebná h oně dýmá vyláila velice tragicky.

Obvolala nás kolik Áeských páteitel a dáky tomu Alenka jí ¼ Átvrtá den začala pracovat v restauraci Caffé Dallap, je ¼ vlastnil Steve Rivaj, pávodem Slovák. Restaurace byla nábl a personál byl Áeskoslovenská ¼ mix. V ¼jimkou byli těmi zamánstnanci. V baru psatá Áenská, Námka jak kdy ¼ jávymluje. Na place dávé z Anglie a v kuchyni umával nádobá- Áánská ¼ student jakési univerzity.

Pro mne práci nemá. ÁEÁ-Ánické povolání- jsem ovládal sluání. Pracoval jsem jeitá coby svobodná jako vrchná v jedné restauraci ve Á pindlerová Mlá. Námecky jsem se v restauraci domluvil, ale anglicky jsem znal jen to větu, o které jsem se jí ¼ v minulém vyprávěním zmánil.

Toulal jsem se tedy coby nezamánstnaná ulicemi velkomásta, a vodil na procházku Jany pejska. Jeff se setkával s umáleckou smetánkou a tak jsme byli po otevřená- věstavy umálcá pozváni k jednomu z nich. Obával první patro jakési továrny. Byla to obrovská obdlnáková hala plná sedacích souprav, vjelijakých zákoutá, cihlových páepáÁek, stolá, stoleká, vájude plno obrazá, i jen opáených o stánu. Na velkém stojanu byl i nákolik Átveránch metrá veliká ¼ rozpracovaná obraz.

Hostá bylo snad pátes padesát. Po toáitá ¼ Áelezná ¼ schodech se vájilo na plochu stáechu. Záá rozsvácená ¼ mrakodrapá kam jen oko dohlá dne. Otoáil jsem se k nim zády a byla mi nabádnuta jiná scénárie. Páekvapila mne tma, ve které jako na obloze blikaly stovky sváťálek a k tmavé obloze se vypáнала pátes 500 m vysoká vá ¼ zvaná Sie end Tower. Jezero Ontario ve svá noáná- kráise osvátoval mášá-c v Ápláku.

O pitá- nebyla nouze, obás mi nákdo nabádl potáhnout z velice tenké cigarety, je ¼ mála zvláitná- záipach a jái Áplná zapomná, Áe jsem pátiájel s Alenkou, Janou a Jeffem.

Asi po táech tádněch nás Jana informovala, Áe pokud nájemce bytu, ÁEeÁka Hana, po interview s námi bude spokojená, má Áeme v jejím bytá bydlit, jeliko ¼ odjá-Ádá- na tá-mášá-Áná- praxi do Á vácarska, studovat jakási nová ¼ rentgen. Paná- Hana byla spokojená, a miá se páestáhovali do perfektná za tá-zenáho bytu s tá-m, Áe po dobu nepá-tomnosti platá-me nájem my.

Pohodlá- bytu zesá-lilo stesk po dátech. Alenky rodiáe máli chlapce v opatrování- a náje pá-semná zpráva zástat tu, je Ájokovala. Informovat je o nájem plánu jsme nemáli odvahu.

Zavolał jsem na ambasádu v Montrealu a domluvil schůzku. V polovině prosince, v den nařízání cesty zpět do Montrealu, silně chumelilo. Autobus byl z poloviny obsazen a řidič - jak jsem z gest vyrozuměl - odmítl jet. Na sedadlo tedy usedl jiný řidič.

Já zkrátka, které jsme byli svědky, zůstane v našich vzpomínkách na celý život. Byl to profesionál profesionála. Na dálnici jsme nepotkali auto. Ani v protisměru. Nikdo si netroufl v tak páteřně sněhově vlnici ani nastartovat auto. Dálnice nebyla prohrnutá, pan profesionál však jel, jako by silnice byla suchá, bez jediného problému. Dojel až na tu stanici autobusu, odkud jsme předtím odjeli. Jedině co jsem dokázal, jako másto potlesku pilotovi páteřně letadla, poklepal jsem pilotovi autobusu na rameno a nabídl jsem mu ruku.

Potřásali jsme si rukou beze slov. Kdo umí - ten umí.

Na československé ambasádě se k nám chovali, jako bychom někoho zabil. Schůzka trvala velice krátko. Mrazivá informace byla, že další možnost schůzky - jednání o sloučení rodiny - je za 5 let. A doporučujeme vám se tedy vrátit.

Můj dotaz na tu mezinárodní dohodu, byl vysvětlen takto: Pane, v nepřítomnosti jste vy a vaše žena byli odsouzeni k odtátí svobody na 2 roky pro nedovolené opuštění republiky a zanechání tam dvou dětí. Jste v trestném státě, takže nesplňujete podmínky Helsinské dohody.

Sněhová nepádnal, když jsme vyšli s omezenou budovy. Alenka plakala a mezi vzlyky stále opakovala: "Pepo to přeměci nemyslí - váš náčelník - Pepa Koubapokračování páteřně"